

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 — 5 straipsnis — Sąvoka „lygiavertės išmokos“ — Dviejose Europos ekonominės erdvės valstybėse narėse gautų senatvės išmokų sulyginimas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos apskaičiuojant sveikatos draudimo įmokų dydį atsižvelgiama į kitose valstybėse narėse gautas senatvės išmokas“

Byloje C-453/14

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Administracinis teismas, Austrija) 2014 m. rugsėjo 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. rugsėjo 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vorarlberger Gebietskrankenkasse,

Alfred Knauer

prieš

Landeshauptmann von Vorarlberg,

dalyvaujant

Rudolf Mathis,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, einantis ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (pranešėja) ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. liepos 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, atstovaujamos advokato J. Lercher,

— A. Knauer, atstovaujamo advokatų J. Nagel ir M. Bitriol,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos V. Kaye, padedamos QC T. de la Mare,
— Europos Komisijos, atstovaujamos M. Kellerbauer ir D. Martin,
— ELPA priežiūros institucijos, atstovaujamos M. Moustakali, X. Lewis ir M. Schneider,
susipažinęs su 2015 m. lapkričio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72, ir klaidų ištaisymas OL L 200, p. 1) 5 straipsnio ir SESV 45 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Vorarlberger Gebietskrankenkasse* (Foralbergo teritorinė ligonių kasa, toliau – ligonių kasa) ir A. Knauer, viena šalis, ir *Landeshauptmann von Vorarlberg* (Foralbergo federalinės žemės viršininkas), kita šalis, ginčą dėl A. Knauer pareigos sumokėti įmokas į Austrijos sveikatos draudimo sistemą už pagal Lichtenšteino Kunigaikštystės pensijų draudimo sistemą jam išmokėtas mėnesines pensijų išmokas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal Reglamento Nr. 883/2004 9 konstatuojamąją dalį:

„Teisingumo Teismas keletą kartų pateikė nuomonę dėl galimybės taikyti vienodo požiūrio principą išmokoms, pajamoms ir faktams: šis principas turėtų būti aiškiai pasirinktas ir plėtojamas atsižvelgiant į Teismo sprendimų formą ir turinį.“

- 4 Minėto reglamento 3 straipsnyje „Taikymo sritys [Materialinė taikymo sritis]“ nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<...>

d) senatvės išmokas;

<...>“

- 5 Minėto reglamento 5 straipsnyje „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“ nurodyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

- a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teises pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;

- b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“
- 6 Reglamento Nr. 883/2004 9 straipsnio „Valstybių narių pranešimai apie šio reglamento taikymo sritį“ 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės raštu praneša Europos Komisijai, be kita ko, apie minėto reglamento 3 straipsnyje nurodytus teisės aktus ir sistemas.
- 7 Minėto reglamento 30 straipsnyje „Pensininkų mokamos įmokos“ nustatyta:
- „1. Valstybės narės įstaiga, pagal kurios taikomus teisės aktus ji yra atsakinga už įmokų atskaitymus ligos <...> išmokoms gauti, gali reikalauti atlikti ir padengti tuos atskaitymus, apskaičiuotus pagal jos taikomus teisės aktus, tiek, kiek tų išmokų išlaidas <...> padengia minėtosios valstybės narės įstaiga.
2. Jeigu 25 straipsnyje nurodytais atvejais ligos, motinystės ir lygiaverčių tėvystės išmokų gavimas priklauso nuo įmokų arba panašių mokėjimų pagal valstybės narės, kurios teritorijoje atitinkamas pensininkas gyvena, teisės aktus, šios įmokos nėra mokėtinos gyvenamosios vietos pagrindu“.
- 8 Reglamento Nr. 883/2004 53 straipsnio „Išmokų sutapimo vengimo taisyklės“ 1 dalyje numatyta:
- „Šiame skyriuje tos pačios rūšies išmokų sutapimas turi tokią reikšmę: invalidumo, senatvės išmokų ir išmokų išlaikytiniams, apskaičiuotų arba išmokamų pagal to paties asmens įgytus draudimo ir (arba) gyvenimo laikotarpius, visiškas sutapimas.“
- 9 Pagal 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, p. 1), 30 straipsnį „Pensininkų mokamos įmokos“:
- „Jeigu asmuo gauna pensiją daugiau nei vienoje valstybėje narėje, iš visų pensijų atskaičiuojamų įmokų dydis jokiais aplinkybėmis negali būti didesnis už sumą, kuri išskaičiuojama iš kompetentingoje valstybėje narėje tokio paties dydžio pensiją gaunančio asmens pensijos.“
- 10 Reglamentai Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009 taikomi Lichtenšteine remiantis 2011 m. liepos 1 d. [Europos ekonominės erdvės] jungtinio komiteto sprendimu Nr. 76/2011, iš dalies keičiančiu EEE susitarimo VI priedą (Socialinė apsauga) ir protokolą Nr. 37 (OL L 262, p. 33).

Austrijos teisė

- 11 2010 m. Antrojo socialinio draudimo pakeitimo įstatymo (2. *Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010*, BGBl. I Nr. 102/2010) redakcijos Bendrojo socialinio draudimo (*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz*) įstatymo 73a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei gaunama užsienio valstybės mokama pensija, kuri patenka į

— [Reglamento Nr. 883/2004] <...>

<...>

taikymo sritį, jos gavėjas privalo, jei turi teisę į sveikatos draudimo išmokas, mokėti sveikatos draudimo įmokas pagal 73 straipsnio 1 ir 1a dalis nuo šios užsienio valstybės mokamos pensijos. Ši įmoka turi būti sumokėta tą dieną, kurią išmokama užsienio valstybės pensija.“

- 12 Dėl Austrijos pensijų sistemos, kuri buvo įsteigta Bendrojo socialinio draudimo kodeksu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad pensinis draudimas visų pirma saugo apdraustuosius nuo su amžiumi susijusių draudiminių įvykių rizikos, juo siekiama sudaryti galimybę tinkamai palaikyti įprastą gyvenimo lygį. Tam, kad įgytų teisę į senatvės pensiją, apdraustasis turi ne tik sulaukti teisės aktuose numatyto pensinio amžiaus, bet ir būti tam tikru laikotarpiu (skaičiuojama mėnesiais) apsidraudęs privalomuoju draudimu. Iš principo privalomuoju draudimu yra apdraustas kiekvienas ilgiau nei ribotą laikotarpį pas darbdavį dirbantis darbuotojas. Privalomu pensiniu draudimu apdrausti asmenys, norintys gauti didesnę pensiją nei ta, į kurią jie paprastai turi teisę, gali savanoriškai apsidrausti papildomu draudimu ir mokėti įmokas, kurių maksimali metinė suma apribota. Dėl senatvės draudimo pensijos sistemos, kuri veikia pagal paskirstymo principą, sumokėtos įmokos naudojamos tiesiogiai išmokoms finansuoti. Pensinį draudimą administruoja draudimo įstaigos.

Lichtenšteino teisė

- 13 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Lichtenšteino senatvės pensijų sistemą sudaro trys pakopos: senatvės ir maitintojo netekimo draudimas (pirmoji pakopa), profesinis draudimas (antroji pakopa) ir papildomas savanoriškas draudimas (trečioji pakopa).
- 14 Senatvės ir maitintojo netekimo draudimas yra įmokomis grindžiama socialinės apsaugos sistema, o profesinio pensinio draudimo sistema, kurią reglamentuoja 1987 m. spalio 20 d. Profesinio pensinio draudimo sistemos įstatymas (*Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge*), yra kapitalo kaupimu grindžiama sistema. Ji susijusi su senatvės ir maitintojo netekimo draudimo sistema, taip pat su darbo santykiais. Dalyvavimas profesinio pensinio draudimo sistemoje iš principo yra privalomas ir kartu su senatvės ir maitintojo netekimo draudimu turi leisti apsidraudusiam asmeniui išlaikyti gyvenimo lygį, kurį jis turėjo prieš išeidamas į pensiją. Iš principo profesinio pensinio draudimo sistemą įgyvendina darbdavio įsteigtas arba jo pasirinktas socialinio draudimo subjektas, t. y. socialinio draudimo įstaiga. Šios įstaigos gali patenkinti minimalių teisės aktuose nustatytų išmokų išmokėjimu arba užtikrinti, kad būtų išmokėtos didesnės, nei minimalios teisės aktuose nustatytos išmokos, laikantis tos pačios teisinės ir organizacinės sistemos sąlygų. Profesinio pensinio draudimo sistemos apibrėžimas ir organizavimas iš esmės yra nepriklausomas nuo asmenų, patenkančių į su amžiumi susijusios rizikos grupę, iniciatyvos arba nuo jų suskirstymo tikslo.
- 15 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 883/2004 9 straipsniu Lichtenšteino Kunigaikštystė pateikė pranešimą apie Profesinio pensinio draudimo sistemos įstatymą kaip patenkančią į šio reglamento materialinę taikymo sritį.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 16 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad A. Knauer ir R. Mathis gyvena Austrijoje ir kaip Austrijos pensijos gavėjai yra apdrausti sveikatos draudimu pagal Bendrąjį socialinio draudimo įstatymą. Dėl savo ankstesnės veiklos Šveicarijoje ir Lichtenšteine jie gauna senatvės pensijas, mokamas pensijų kasos pagal Lichtenšteino profesinio pensinio draudimo sistemą (toliau – Lichtenšteino pensinio draudimo sistema).
- 17 Ligonių kasa įpareigojo A. Knauer ir R. Mathis už pensijas, gautas kas mėnesį iš Lichtenšteino pensinio draudimo sistemos nuo 2011 m. spalio mėn. iki šiol, sumokėti sveikatos draudimo įmokas.
- 18 Dviem 2013 m. gruodžio 10 d. sprendimais Foralbergo federalinės žemės viršininkas sumažino A. Knauer ir R. Mathis sveikatos draudimo įmokų dydį motyvuodamas tuo, kad į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį patenka tik ta profesinių pensijų sistemos dalis, kuri atitinka minimalias teisės aktuose nustatytas išmokas, todėl pareiga mokėti Bendrojo socialinio draudimo įstatymo

73a straipsnyje numatytą įmoką taikoma tik dėl šios sistemos dalies. Tačiau papildoma dalis, atitinkanti didesnes nei minimalios įmokas, nepatenka į Bendrojo socialinio draudimo įstatymo taikymo sritį, kaip ir profesijų pensijų sistemos dalis, atitinkanti išmokas, kurios mokamos už iki Bendrojo socialinio draudimo įstatymo įsigaliojimo, t. y. iki 1989 m. sausio 1 d., sumokėtas įmokas. Ši dalis turi būti vertinama taip pat, kaip ir papildoma dalis.

- 19 Ligonių kasa padavė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui dėl minėtų dviejų sprendimų, o A. Knauer apskundė su juo susijusį sprendimą. Ligonių kasos teigimu, įmokos mokėtinos už visas Lichtenšteino pensijų kasos A. Knauer ir R. Mathis išmokėtas pensijas, o A. Knauer teigė, kad už šias pensijas jokių įmokų mokėti nereikia.
- 20 Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, aprašytų senatvės pensijų teisinių gavimo, remiantis, pirma, Bendrojo socialinio draudimo kodeksu ir Profesinio pensinio draudimo sistemos įstatymu, sąlygų palyginimas rodo, kad minėtos išmokos yra lygiavertės, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 833/2004 5 straipsnio a punktą. Jis mano, kad šios pensijos patenka į reglamento taikymo sritį, nes jos grindžiamos atitinkamos valstybės teisinėmis nuostatomis, susijusiomis su socialinės apsaugos sistemos senatvės išmokų sritimi ar sistema, be to, pranešdama apie visą Profesinio pensinio draudimo sistemos įstatymą Lichtenšteino Kunigaikštystė nurodė, kad jis patenka į minėto reglamento taikymo sritį.
- 21 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad negalima atmesti, jog, nepaisant to, kad minėtame pranešime aiškiai patvirtinama, kad Lichtenšteino pensijų sistema priklauso koordinuojamų pensijų sistemų grupei, ji negali būti laikoma lygiaverte, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 5 straipsnį, nes pagal šią sistemą apsidraudusiems asmenims suteikiama galimybė savarankiškai tvarkyti savo pensijų sistemą, be to, visų pagal Lichtenšteino pensijų sistemą mokamų išmokų įtraukimas į Austrijos sveikatos draudimo įmokų apskaičiavimo pagrindą pagal Sąjungos teisę turėtų būti laikomas neteisėta priemone, kuri riboja SESV 45 straipsnyje įtvirtintą judėjimo laisvę.
- 22 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht* (Administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento Nr. 833/2004 5 straipsnį, atsižvelgiant į SESV 45 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad senatvės pensijos pagal profesinio pensijų draudimo sistemą (kurią inicijuoja ir užtikrina valstybė ir kuri turi toliau tinkamai palaikyti įprastą gyvenimo lygį, taip pat grindžiama kapitalo kaupimo principu, iš esmės yra privaloma, tačiau pagal ją gali būti numatytos didesnės nei teisės aktuose nustatytos minimalios „papildomos“ įmokos ir atitinkamai didesnės išmokos, ir kurią įgyvendinti turi darbdavio įsteigta arba jo pasirinkta socialinio draudimo įstaiga; tokia yra šiuo atveju nagrinėjamu atveju „antrosios pakopos“ pensijų sistema Lichtenšteine) ir senatvės pensijos pagal teisės aktuose numatytą pensijų sistemą (kurią taip pat inicijuoja ir užtikrina valstybė ir kuri turi toliau tinkamai palaikyti įprastą gyvenimo lygį, tačiau veikia pagal paskirstymo principą, yra privaloma ir ją įgyvendinti privalo teisės aktuose numatyti pensijų draudimo fondai; tokia yra šiuo atveju nagrinėjama Austrijos pensijų sistema) yra „lygiavertės“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 23 Iš karto pažymėtina, kad, pirma, jei mokamos išmokos buvo nurodytos pagal Reglamento Nr. 1408/71 5 straipsnį padarytame pranešime, joms taikomas šis reglamentas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Mora Romero*, C-131/96, EU:C:1997:317, 25 punktą ir Sprendimo *Pérez García ir kt.*, C-225/10, EU:C:2011:678, 36 punktą).

- 24 Neginčijama, kad Lichtenšteino Kunigaikštystė, kuri Reglamento Nr. 883/2004 taikymo tikslais turi būti sulyginta su valstybe nare, vadovaudamasi minėto reglamento 9 straipsniu pateikė pranešimą apie visą pagrindinėje byloje nagrinėjamą profesinį draudimą. Taigi pagal šią sistemą išmokėtos senatvės pensijos išmokos turi būti laikomos patenkančiomis į minėto reglamento taikymo sritį.
- 25 Antra, net jei klausimas bendrai susijęs su Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsniu, jis iš tiesų keliamas dėl sąvokos „lygiavertės išmokos“, kaip jos suprantamas pagal šio reglamento 5 straipsnio a punktą, išaiškinimo.
- 26 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo klausimas turi būti suprantamas taip, kad juo siekiama išsiaiškinti, ar minėto reglamento 5 straipsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, senatvės pensijų išmokos, kurios mokamos pagal abi sistemas – valstybės narės profesinių pensijų sistemą ir kitos valstybės narės teisės aktais nustatytą valstybinę socialinio draudimo pensijų sistemą – patenka į to paties reglamento taikymo sritį ir sudaro lygiavertės išmokas, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą.
- 27 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, siekiant nustatyti Sąjungos teisės nuostatos, šiuo atveju Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punkto, taikymo sritį, reikia atsižvelgti į jos sąvokas, kontekstą ir tikslus (žr., be kita ko, Sprendimo *Angerer*, C-477/13, EU:C:2015:239, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Šios nuostatos tekste nėra nuorodų dėl būdo, kuriuo reikia aiškinti sąvoką „lygiavertės išmokos“. Tačiau, kaip teigia generalinis advokatas savo išvados 54 punkte, ir priešingai, nei siūlo Komisija, sąvoka „lygiavertės“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktą, nebūtinai reiškia tą patį kaip ir šio reglamento 53 straipsnyje nustatyta sąvoka „tos pačios rūšies išmokos“. Iš tiesų, jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs taikyti teismų praktikoje įtvirtintus šios sąvokos „tos pačios rūšies išmokos“ aiškinimo kriterijus atsižvelgiant į kumuliaciją draudžiančias taisykles, jis, siekdamas pritaikyti sulyginimo principą, būtų vartojęs tokius pačius terminus.
- 29 Dėl su Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktu susijusių bendrų aplinkybių pažymėtina, jog iš tiesų aišku, kaip teigia Austrijos vyriausybė, kad kitos nuostatos, kaip antai šio reglamento 30 straipsnis ir Reglamento Nr. 987/2009 30 straipsnis, gali būti skirtos reglamentuoti sąlygoms, kuriomis valstybės narės institucija gali tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, reikalauti atlikti ir padengti įmokų atskaitymus, siekiant padengti sveikatos apsaugos draudimo išmokas. Tačiau vien ši aplinkybė nereiškia, kad šio 5 straipsnio a punktas taip pat negalėtų būti skirtas šioms sąlygoms reglamentuoti.
- 30 Be to, iš Reglamento Nr. 883/2004 30 straipsnio ir Reglamento Nr. 987/2009 30 straipsnio matyti, kad šiuose straipsniuose nustatomi tam tikri tikslūs apribojimai, susiję su valstybių narių turima galimybe reikalauti atlikti ir padengti įmokų atskaitymus, siekiant padengti, be kita ko, sveikatos draudimo išmokas. Taigi, minėtais straipsniais nesiekama reglamentuoti šio reikalavimo ir padengimo būdo taip, kad, remiantis įžanginiu Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio sakiniu, tam pačiam reikalavimui ir tam pačiam padengimui nebūtų taikomas minėto 5 straipsnio a punktas.
- 31 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punkto tikslu, iš šio reglamento 9 konstatuojamosios dalies matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas minėto reglamento tekste norėjo pritaikyti teismo praktikoje nustatytą išmokų, pajamų ir faktų sulyginimo principą, kad jis būtų suformuotas laikantis Teisingumo Teismo sprendimų esmės ir tikrosios prasmės.
- 32 Taigi, pirmiausia pažymėtina, kad abi senatvės išmokos negali būti laikomos lygiavertėmis, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 5 straipsnio a punktą, vien dėl to, jog joms abiem taikomas tas pats reglamentas. Iš tiesų, be fakto, kad Teisingumo Teismo praktika tokio aiškinimo nepatvirtina, dėl

tokio aiškinimo minėtoje nuostatoje numatytas lygiavertiškumo reikalavimas, kurio siekė Sąjungos teisės aktų leidėjas, gali netekti savo reikšmės, nes ši nuostata bet kuriuo atveju skirta taikyti tik išmokoms, kurios patenka į minėtą taikymo sritį.

- 33 Konkrečiau kalbant, dėl tokių senatvės išmokų, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, ir atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodo Reglamento Nr. 883/2004 9 konstatuojamojoje dalyje, sąvoka „lygiavertės išmokos“, kaip ji suprantama šio reglamento 5 straipsnio a punkte, turi būti aiškinama kaip iš esmės nurodanti dvi senatvės išmokas, kurios yra sulyginamos (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Klöppel*, C-507/06, EU:C:2008:110, 19 punktą).
- 34 Dėl tokių senatvės išmokų sulyginamojo pobūdžio reikia atsižvelgti į šiomis išmokomis ir teisės aktais, kuriuose jos buvo nustatytos, siekiamą tikslą (pagal analogiją žr. Sprendimo *O*, C-432/14, EU:C:2015:643, 33 punktą).
- 35 Kiek tai susiję su pagrindine byla, iš pačios klausimo formuluotės matyti, kad pagal Lichtenšteino profesinio pensinio draudimo sistemą ir Austrijos profesinio pensinio draudimo sistemą mokamomis senatvės išmokomis siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad jų gavėjai išlaikytų tokį gyvenimo lygį, kokį turėjo prieš išeidami į pensiją.
- 36 Darytina išvada, kad senatvės išmokos, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, turi būti laikomos sulyginamomis. Šiuo klausimu, kaip savo išvados 60 punkte pažymėjo generalinis advokatas, tai, kad yra skirtumų, susijusių pirmiausia su būdu, kuriuo buvo įgyta teisė į išmoką, arba su galimybe apdraustiesiems gauti papildomas papildomo draudimo išmokas, nesuteikia pagrindo daryti kitokią išvadą.
- 37 Pagaliau neatrodo, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, egzistuoja objektyvus pateisinimas skirtingai vertinti aptariamą senatvės išmoką. Toks pateisinimas prireikus galėtų būti, jei, kaip teisingai pažymėjo ELPA priežiūros institucija, įmokos, skirtos sveikatos draudimo išmokoms Austrijoje, būtų mokamos remiantis senatvės išmokomis, kurios mokamos pagal Lichtenšteino profesinio pensinio draudimo sistemą, tačiau tokios įmokos buvo surinktos Lichtenšteine. Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad taip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamomis aplinkybėmis.
- 38 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktas aiškinamas taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, senatvės išmokos, mokamos pagal valstybės narės profesinio pensinio draudimo sistemą, ir išmokos, mokamos pagal kitos valstybės narės teisės aktuose nustatytą draudimą sistemą, kurios abi patenka į to paties reglamento taikymo sritį, yra lygiavertės išmokos, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, nes abiem jų kategorijomis siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad jų gavėjai palaikytų tokį gyvenimo lygį, kokį turėjo prieš išeidami į pensiją.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 5 straipsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, senatvės išmokos, mokamos pagal

valstybės narės profesinio pensinio draudimo sistemą, ir išmokos, mokamos pagal kitos valstybės narės teisės aktuose nustatytą valstybinę socialinio draudimo pensijų sistemą, kurios abejos patenka į to paties reglamento taikymo sritį, yra lygiavertės išmokos, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, nes abiem jų kategorijomis siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad jų gavėjai palaikytų tokį gyvenimo lygį, kokį turėjo prieš išeidami į pensiją.

Parašai.